MOKY 3

Spomienky na galavečer 80

Školský časopis:

https://mokrohajska3.edupage.org/text2/?

1. číslo, december 2017/2018

Z OBSAHU VYBERÁME:

Blahoželania k 80-tke

Listujeme v knihe želaní

Čriepky zo života MŠ

Cez okienko 1. stupňa

Predstavujeme: Zuzana Molnárová

Téma: Zrakové znevýhodnenie

Téma: Albinizmus

Bývalí absolventi: Matej Lindtner

Hello English readers!

Všeličo ... zo života SŠ

Hudobný medailón: Edith Piaf

Kopla ma múza

Vtipy

... a vééééľa ďalších zaujímavých príspevkov ... ☺

SLOVKO NA ÚVOD

Osemdesiat rokov...

Tento rok je pre nás výnimočný. Jeho jedinečnosť a neopakovateľnosť spočíva v okrúhlom

výročí existencie. Naša škola oslavuje 80 rokov aktívnej a zmysluplnej práce. Ľudia vekom starnú, ale naša škola nie. Čerpá silu a energiu z tradícií a poznatkov, ktoré tu

zanechali učitelia i žiaci počas predchádzajúcich desaťročí. Od založenia školy sa udialo veľa zmien, ktoré boli vždy robené s túžbou posúvať sa dopredu. Výsledkom je súčasná dynamická, životaschopná a dovolím si napísať úspešná škola, ktorá je postavená na princípoch rešpektovania rozmanitosti jednotlivca. Čestnosť, zodpovednosť, spravodlivosť a tolerancia to sú základné hodnoty, ktoré sa snažíme v škole odovzdávať našim žiakom. Veľká vďaka a úcta patrí bývalým nadšeným a obetavým zamestnancom školy, práve vďaka ich práci môžeme dnes pokračovať v tomto krásnom príbehu ďalej.
Úprimne verím, že nás ešte čaká veľa zaujímavých a pre školu pozitívnych rokov.
Tak všetko najlepšie k 80. narodeninám!
S úctou a vďakou Andrej Lackovič, riaditeľ školy

FOTO NA OBÁLKE: Veronika Haramiová, I. G

Redakčná rada:
Matej Horváth, Kristína Hamarová, Sabina Čaranová, Nikolas Benedikovič
& PaedDr. Daniela Bauerová

Na čísle spolupracovali:
Mgr. Andrej Lackovič, Mgr. Eva Gnothová, Mgr. Eva Guzikiewiczová, PaedDr. Marta Frindrichová, Mgr. Júlia Hauptvoglová, Mgr. Štefánia Kittnerová , Ing. Mária Komarová, Mgr. Monika Kršáková, PaedDr. Katarína Šaradinová, Ing. Silvia Tazberíková,
Nikolas Benedikovič, Gréta Cziferiová, Viktória Feketeová, Katarína Fodorová, Emil Hrebeň, Lucia Husárová, Matej Lindtner, Jadranka Marić, Zuzana Molnárová, Matej Rideg, Monika Sivičeková, Oskar Stančiak a ostatní členovia krúžku Školský časopis Moky 3
!!! VŠETKÝM PRISPIEVATEĽOM ZO <3 ĎAKUJEME !!!

POZOR! POZOR! POZOR! Uzávierka najbližšieho čísla časopisu Moky 3 - november 2017. POZOR! POZOR! POZOR!

☺ Najbližšie číslo vyjde: máj 2018 Tešíme sa na Vaše zaujímavé príspevky

Blahoželáme k 80-tke !!!

Milá škola!
Máš osemdesiatku. Už 21 rokov som súčasťou Tvojho života. Prežila si detské choroby, vzostupy mladosti, problémy zrelého veku. Musela si sa ako živý organizmus vysporiadať so zmenami. Vždy si sa v mene svojich žiakov, ktorí Ti zaručujú život, zrovnala s časom a jeho metamorfózami.
Prajem Ti, aby si mohla byť tou najlepšou pre deti a študentov, ktorí sa chcú vzdelávať, pre učiteľov, ktorých napĺňa ich práca radosťou. Nech sa všetci cítime prijímaní, oceňovaní a v bezpečí. Prajem Ti i dosť peňazí na krásne a podnetné prostredie, príjemné exkurzie, kultúrne akcie, príležitosti na sebarealizáciu Tvojich obyvateľov.
Ak by Ťa mali raz poslať do dôchodku, tak iba preto, že všetky deti sú zdravé a už nepotrebujú Tvoje ochranné krídla.
S pozdravom Tvoja pani učiteľka Kittnerová.

Milá škola,
prajeme Ti k Tvojmu 80-temu výročiu existencie, aby si ešte veľa rokov vychovávala žiakov, ktorí potrebujú pre svoje vzdelávanie práve takúto jedinečnú školu. Ďakujeme že našim deťom poskytuješ kvalitné vzdelanie, pocit bezpečia a dokážeš v nich prebudiť záujem o rôzne mimoškolské činnosti. Ďakujeme všetkým pracovníkom školy za vynaloženú prácu s našimi milovanými deťmi.
S pozdravom rodina Žiakova

Prajem tejto 80-ročnej skúsenej škole, aby múdrosťou, ktorou vo svojom veku už oplýva, naďalej ovplyvňovala nielen žiakov, ale aj pedagógov, nech im do sŕdc vštepí hlavne radosť z prijímania a odovzdávania tejto múdrosti, aby nám mohla rásť generácia, ktorá nás všetkých bude posúvať vpred! ;-) **Kamil Mikulčík**

Ďakujeme učitelia, ďakujeme asistenti, ste dôležití pre našu školu. Sympatickí asistenti a učitelia si zaslúžia pozornosť detí (či už malých alebo veľkých). Bez vás by sme boli v inej škole a znášali posmechy. Ste pre nás veľkých vzorom! Preto Vám ďakujeme za všetku tú trpezlivosť. Učiteľova hlava je ako slnko, čo rozozvučí tie naše. Preto Vám všetkým veľmi ĎAKUJEME!
Riško Szabó

Prajem vašej škole k 80 výročiu veľa nadšenia, zapálenia a radosti. Pedagógom aj žiakom prajem, aby mali navzájom krásne vzťahy a citlivé vnímavé srdcia na toho druhého :-) **Sima Martausová**

Milí žiaci, milí učitelia, milý pán školník, bufetár, tety kuchárky, upratovačky, skrátka všetci na Mokrohájskej :o) Bola som u Vás niekoľko krát na návšteve, zopár krát v porote prestížnej súťaže Mokrohájska má talent . Vždy mi bolo u Vás dobre. Viem, že školstvo nie je stredobodom záujmu spoločnosti. Viem, že každý z nás má svoje životné hendikepy a výzvy, silné a slabšie stránky. Ale aj na základe tých spomínaných návštev viem, že Vy s tým všetkým narábate skvelo. Nech sa Vám preto všetkým darí spolu aj jednotlivo, nech má Vaša škola dosť podpory a kamarátov, nech je k vám vždy radosť prísť. Všetko najlepšie k narodeninám !!!!!
Adela Vinczeová

Vážený pán riaditeľ, vážený pedagogický zbor,
už tretí rok navštevuje náš syn Vašu školu. Keď končil 9. ročník ZŠ, stálo pred nami veľmi ťažké rozhodovanie. Vedeli sme, že Vaša škola poskytuje vzdelanie žiakom ZŤP, a uvedomovali sme si, že toto by bola najlepšia voľba aj pre nášho syna. Ale odrádzala nás veľká vzdialenosť školy od nášho bydliska a Matejovo týždenné odlúčenie od nás. Nevedeli sme si totiž predstaviť jeho každodenný život niekde ďaleko od nás, od našej pomoci. A teraz vidíme, že naše obavy boli zbytočné. Matej si na školu zvykol, rád sa tam každú nedeľu i po prázdninách vracia. Hoci je vo veľkej miere odkázaný sám na seba, vďaka učiteľom, asistentom, vychovávateľom i spolužiakom nie je sám, pretože sa vždy nájde niekto ochotný pomôcť mu. Práve v tejto škole nadobudol pocit istoty, pocit, že dokáže urobiť to alebo ono bez nás, jeho rodičov. A za toto sme Vám nesmierne vďační. Sme vďační, že neoddeľujete takýchto žiakov od zdravých, a tak nemajú pocit, že sú „iní“. Oslavujete 80 –ku. Za ten čas Vaša škola vychovala naozaj veľa hendikepovaných žiakov, ktorí sa uplatnili v ďalšom živote, dosiahli pozoruhodné výsledky vo vedomostných, umeleckých i športových súťažiach. Neľutujeme naše rozhodnutie spred troch rokov a keby sa mal čas vrátiť späť, znova by sme sa rozhodli pre túto školu a rozhodne by sme ju odporučili aj iným ZŤP deťom.
Ďakujeme všetkým, ktorí sa o naše deti staráte a stali ste sa ich druhou rodinou. Prajeme Vám, aby z Vašej školy vychádzali ďalšie a ďalšie generácie vzdelaných, sebavedomie nadobúdajúcich a samostatných žiakov, ako tomu bolo v uplynulých rokoch a je aj v súčasnosti. Všetkým učiteľom želáme veľa zdravia a trpezlivosti v práci, ktorá je záslužná, ale ťažká. **Moravíkovci**

Ďakujeme, že ste ma veľa naučili. Učitelia, ste ako slnko, ktoré prináša šťastie! A lúče sú ako nápady ku všetkému. Som rada, že ste ma veľa toho naučili. Ďakujem Vám! (Vanesa, IV. A)

Ďakujem všetkým učiteľom, že do nás vkladáte svoj čas, aj keď nemusíte. Ste ako anjeli, čo strážia vedomosti. Odhaľujete svet deťom a ste vždy fér. Deti vás často, priam veľmi často, neposlúchajú, ale nikdy to s nimi nevzdáte. Ďakujem! (Tatiana, IV. A)

Ďakujem Vám, pani učiteľka za to, že nás učíte, že sa o nás staráte. Máte za nás veľkú zodpovednosť. Ste už skúsená a všetky chyby s nami riešite. Aj keď vyvádzame, vy nás máte radi. Keď už odídete, budete nám veľmi chýbať. Ste pre nás múdra žirafa, ktorú majú všetci radi. (Dávid, IV. A)

Milá naša osemdesiatnička, želám Ti, nech si ešte požiješ minimálne ďalších osemdesiat rokov, a nech sa v Tebe cítia aj ďalšie generácie tak dobre, ako my. Taktiež ďakujem všetkým Tvojim bývalým i súčasným učiteľom i žiakom, pretože si sa aj vďaka nim dožila takéhoto úctyhodného veku. (Matej, II. G)

Prajem Ti, milá škola, i učiteľom a spolužiakom, nech sa Vám všetkým darí, nech učitelia s nami nemajú veľa starostí, nech žiaci aj celá naša škola dosahuje vo všetkom také dobré výsledky, aké sú jej možnosti a nech sa naďalej rozvíja. (Lucka, II. G

Milá škola, prajem Ti veľa šikovných žiakov a učiteľov, ktorých práca baví a aby si dostávala viac peňazí, pretože pracovať s nami postihnutými nie je ľahké. (Marek, I. OA)

Blahoželám Ti ku 80tym narodeninám! Želám Ti veľa šťastia, úspechov a aby si aj naďalej vydržala ďalších 80 rokov! Učiteľkám a učiteľom prajem veľa trpezlivosti, aby nás naďalej učili len to najdôležitejšie a organizovali pre nás rôzne výlety. (Samo, II. G)

Vážení učitelia, milí spolužiaci, milá škola! Oslavujeme 80-te narodeniny. Nech žije naša škola naďalej v dobrom duchu, ako v minulosti, tak i doteraz! (Anna, II. SVC)

Blahoželám ku krásnemu okrúhlemu jubileu – 80temu výročiu založenia školy. Prajem celému učiteľskému zboru a všetkým žiakom a spolužiakom veľa úspechov do ďalších rokov! Učiteľom prajem veľa trpezlivosti, síl, aby viedli žiakov k výborným študijným a mimoštudijným úspechom. Budem sa snažiť vlastným pričinením obohatiť históriu tejto úžasnej školy. (Beky, I. OA)

Milá naša škola, blahoželám Ti k 80-tym narodeninám. Preto milí učitelia a spolužiaci, oslávte to spolu s nami! (Boris, II. EOOS)

Milé učiteľky a učitelia, slávime spolu 80-te narodeniny! Všetko naj! (Jesika, V. A)

Milý pán riaditeľ, učitelia, spolužiaci! Dovoľujem si Vám povedať, že naša škola oslavuje tento rok 80te narodeniny. Prajem Vám príjemnú zábavu! Ďakujem. (Monika, V. A)

Blahoželám ku oslave 80tych narodenín, prajem veľa šťastia učiteľom aj deťom! (Samko, V. A)

Milí žiaci, učitelia a škola! Želám Vám veľa úspechov a šťastia! (Tibor, V. A)

Našej škole prajem veselé 80te narodeniny. Som rada, že chodím na túto školu. (Coni, V. A)

Aj s manželom sme veľmi vďační za všetkých pedagógov, ktorých si veľmi vážime a sme radi, že naše baby navštevujú ZŠ Mokrohájska, kde chodia veľmi rady.
S úctou,
Michaela Korbašová

Z minulosti našej školy
Emil Hrebeň, III. G

Mali sme možnosť nahliadnuť do dávno zabudnutých kroník, písaných terajším i predchádzajúcim učiteľským zborom. Z nich sa dá vyčítať mnoho zaujímavostí. Jedna z najpozoruhodnejších informácií je bývalá poloha našej školy. Škola bola sprvu súčasťou Ústavu pre telesne postihnutých, na Hroboňovej ulici. Neskôr bola presunutá. Veľmi zarážajúce je označovanie „telesne chybný“. Ďalšou veľmi zaujímavou informáciou je, že pôvodne tu boli otvorené len štyri ročníky, a to stredoškolské. Základná škola bola pridaná neskôr. Okrem výučby škola neustále realizovala aj rôzne podujatia, napríklad vystúpenie pre Vojenskú nemocnicu. Taktiež v lete bolo možné ísť do školy prírody. Už od začiatkov teda škola bola moderná a výnimočná...

Listujeme v Knihe želaní...

12. 5. 1976

Velice oceňujeme řešení problematiky tělesne postižené mládeže, umístěné v zdejším zažízení, jakož i snahu připraviti je dle možností k využití schopností v dalším živote. Obdivujeme prostředí ve zdejším ústavě. Jménem delegace N. V. P. vyslovujeme uznání a poďekování. Za SKPD ...

10. 12. 1976

Drazí přátelé, srdečne děkujeme za to, že jste nám umožnili nahlédnout do Vaší obtížné, záslužné a obětavé práce, která pomáhá navrátit postiženým dětem alespoň trochu jistoty, že naše socialistická společnost i jim dává možnosti prožít život plně, jako každý z nás. Za ZDŠ při dětské ozdravovně v Novím Jičíně a ZDŠ a MŠ při nemocnici v Novým Jíčíně

21. 10. 1977

I visited the school today and I was very happy to know that nice arrangenents for the education of handicapped children. The school is very weel organizzed and I am greteful to the director to shoow me the schol and its activites. J. C. Goyal, NCERT, New Delli, INDIA

27. 10. 1981

Hlboko sa skláňame pred zodpovednou a ľudsky precítenou pedagogicko-výchovnou prácou celého kolektívu tohto zariadenia. Ďakujeme s. riaditeľovi za milé prijatie, za ochotu oboznámiť nás s priestormi školy, s podmienkami, za akých pracuje kolektív pedagógov a vychovávateľov a v akých žijú mladí ľudia tejto školy. Želáme deťom a pedagógom veľa úsmevných a šťastných dní a radosť z dobre vykonanej práce. Kolektív pedagógov zo ZDŠ, ul. M. C. Sklodowskej v Bratislave

22. 06. 1984

Návštěva Vaší školy v nás zanechala hluboké dojmy. S obdivem jsme zjišťovali, jakých výsledkú lze dosáhnout s teleně postiženými žáky. Vzdáváme úctu učitelúm a zejména řiditeli s . Boroňovi. Za kolektiv učitelú školy při Jedličkově ústavu v Praze Marie Sládečková, zást. řed. školy

Listujeme v Knihe želaní...

21. 06. 1995

This place reminds me of my facility where I work. Love is felt here, and that is the most important thing children need. If I lived here, I´d apply to work here. May all you each do for the children here be blessed! Maureen Hopkins, Santa Anna, California, USA

14. 12. 2007

Pri príležitosti 70-teho výročia vzniku školy Vám želáme ešte veľa šťastných rokoch. MŠSR

Veľa úspechov Vašej milej škole, najmenej ďalších 40 rokov želá Štefan Tvarožek, riaditeľ DSS Gaudeamus

10. 11. 2018

Úprimne ďakujem za možnosť vystúpiť na konferencii. Obdivujem Vašu prácu a starostlivosť o deti. Mária Botedničová, FSV a Z, UKF Nitra

27. 03. 2012

Vielen Dank für einen interessanten und informatieven Besuch an der Schule für Körperbehinderte . Die Gruppe der Studierenden der Sonderpädagogik der LMN München badakt sich sehr herzlich.

Wir wünchen euch viel Erfolg.

r. 2012

Po dlhých, predlhých rokoch, skrátka „dobří holubi se vracejí“... A s blahoželaním k 75 ročnej existencii. Marián Hatala, bývalý absolvent.

Ďakujem, bolo mi cťou! Mám Vás rád! Marek „Apač“ Machata; bývalý absolvent

15. 11. 2017

- Všetko najlepšie a do ďalšej práce veľa radosti praje ZŠ Drotárska!

- Želám veľa ďalších šťastných pracovných rôčkov. SŠ Senec

- Veľa, veľa krásnych a šťastných rokov prajem. ZŠ Tilgnerova

- Ku krásnemu jubileu ešte množstvo úspechov prajú paraolympionici za SPV

- Ku krásnemu jubileu blahoželáme a za všetko ďakujeme! Blízki Adamka Ďuchoňa, mama, babka, dedko, teta, ujo

- Veľa úspechov do ďalších rokov praje ŠŠI, Mária Šimková

- Ďakujem za partnerstvo v prospech našich detí a klientov. Veľa úspechov v ďalšej práci želá za Gaudeamus ZKR Štefan Tvarožek

- Všetko sa dá, len treba chcieť. Havlíčkovci

- Blahoželám k jubileu školy! Ján Hero, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR

- Prajem Vám ďalších 80 rokov krásnej práce a Vašim deťúrencom veľa zdaru v ich rozvoji a láskavé prijatie. Sandra Botlíková, Soňa Kúdelová, Svrčia 6, Bratislava

Návraty ku galavečeru 80

Pripravila redakcia, foto: Denisa Richterová a redakcia

Ako všetci vieme, 15. november 2017 bol dňom našich veľkolepých osláv. Ako si spomínajú účinkujúci na tento veľký DEŇ?

Asociácie PO...

- Husle, spev, zábava, hudba, koncert, ľudia, tréma, strach, nedôvera, odvaha, novinári, televízia, potlesk.. (Maťo, VII. A)
- Svetlá, tričko, noc, bubon, tričko s logom školy, noc, bubon, zhon, zima, pozitívna nálada (Kika, VII. A)
- Zábava, sviatočná atmosféra, stres a javisko (Jasmi, VII. A)

Asociácie POČAS...

- Hoci hudobníci sú veľmi sebakritickí, tí gitaristi boli veľmi dobrí. Hovorí sa, najlepšie na koniec, to sme boli my :-)

(We are the world), lebo tam boli rôzne hudobné nástroje – troje huslí, klavír (hoci nezapnutý), bubny... Mne mama kývla a ja si hovorím, preboha... (Maťo, VII. A)

- Atmosféra bola v pohode, škoda len, že sme nemohli my, účinkujúci, ísť do hľadiska. Pozitívne bolo, že nám všetci zatlieskali. Ešte som videla, že môj otec a moja mamina si ma natáčali. Mamina mi povedala: Sofi, bola si úžasná! (Sofia, VII. A)
- Hrozne som sa bála, bola som hrozne stuhnutá. My, jak sme išli na javisko, pozerala som sa na ľudí a nevedela som, čo robiť... a jak nám začali do piesne tlieskať a s nami spievať, tak to bolo príjemné a povzbudivé. Myslela som si, že to naše vystúpenie bolo horšie, ale asi to bolo dobré... (Kika, VII. A)

Našej škole prajem...

Ja tejto škole prajem, aby nám ešte vydržala, aby nám nespadla, lebo už viem, čo sa skrýva pod dlážkou a keby už aj spadla, aby nám postavili novú školu. Ale pozitívne je, že my tu máme veľa možností: plaváreň, rehabilitáciu, laboratórium, kuchynku, telocvičňu... S deťmi sa pracuje nielen po stránke rozumu, ale aj tela. (Sofi, VII. A)

Nech pokojne prežije ďalších 80 rokov a ďalších mnoho rokov, aby slúžila pre deti, ktoré majú nejaký hendikep, nepozerajú sa – máš problém, neberú ťa nikde, nemáš problém, berú vás všade- , učitelia sú veľmi úprimní a ohľaduplní, pochopia žiaka, rešpektujú ho. Hoci je to veľmi stará budova, postavená ešte pred druhou svetovou vojnou niekde, kde sa nachádzala munícia... nepoznám školu na Slovensku či v celej Európe, kde by sa pozerali na ľudí, ktorí majú hendikep, ako na plnohodnotných. Sú tu i moderné technológie, je to tu vymaľované, nechceli od našich rodičov peniaze, keď sa rekonštruovali záchody... (Maťo, VII. A)

Náš prezident naživo bol SUPER!

Spomína, Sabi Čaranová, III. G, foto: redakcia

'Medzi nami máme mnoho výnimočných detí. Výnimočných detí, ktoré napriek svojmu zdravotnému znevýhodneniu rozdávajú obrovský úsmev a lásku. Deti, ktoré sa rozhodli, že dnes tu budú spolu športovať a súťažiť a ukážu, že v nich drieme silný športový duch. Nepamätám sa, kedy naposledy sa mi dostalo tak krásneho prijatia, ako práve od týchto detí.'

Andrej Kiska, prezident SR, voľná parafráza

Atmosféra bola veľmi príjemná, pán prezident Andrej Kiska bol priateľský a ľudský. Každému koho stretol podal ruku.

-

Náš prezident naživo bol SUPER!

- Keď prezident išiel okolo mňa, vyšiel som z rady, aby som si s ním tľapol a som spokojný, že som stretol prezidenta a že mi venoval dve sekundy svojho života. (Marek, VI. A)

Integrované športové hry

Súčasťou návštevy pána prezidenta bol aj 18. ročník integrovaných hier medzi školami pre žiakov s rôznymi znevýhodneniami. Hlavnými organizátormi boli Mgr. Andrej Lackovič – riaditeľ školy, Mgr. Erika Labudíková a Mgr. Martin Gabko, pomocnými organizátormi boli asistenti školy a študenti. Zápolenie prebiehalo v štyroch disciplínach: bowling, stolný tenis, plávanie a streľba (z technických príčin zrušená)

Ako to dopadlo?

Na víťazných priečkach sa umiestnili:

1. Základná škola internátna pre žiakov s narušenou komunikačnou schopnosťou Vlastenecké námestie č.1, 851 01 Bratislava
2. Základná škola s materskou školou pre deti a žiakov so sluchovým postihnutím internátna, Drotárska cesta 48, Bratislava
3. Spojená škola internátna, Hrdličkova 17, Bratislava

Náš prezident naživo bol SUPER!

Ako si prežíval/la návštevu pána prezidenta?

- Atmosféra mi pripomínala atmosféru masového stretnutia s veľkým množstvom fotografov ☺ Bolo to povzbudenie pre športovcov, pre školu to bolo prospešné zviditeľnenie, pre nových žiakov inšpirácia (Sabi, III. G)

- Prezident sa mi veľmi páčil, podala som si s ním ruku a som sa s ním aj odfotila a pohladkal ma aj po líci, naša fotka bola aj na prezidentovom instagrame a bola som ešte v televíznych novinách, on je veľmi milý, prvýkrát som ho videla naživo! A teším sa, že som vyhrala 3. miesto v plávaní! (Cony, V.A)
- Ja som sa tešila, keď mal prísť a bola som rada, keď sme si akože podali ruku a spýtal sa ma, ako sa volám. Keď som mu povedala, že Monika, povedal, že pekné meno. Aj Dávidovi to povedal a ešte niekomu z jeho triedy. A ešte so všetkými spolužiakmi som bola v televíznych novinách. (Monika, V. A)
- Najprv som sa strašne tešil na jeho príchod, lebo som si chcel s ním tľapnúť, ale nevyšlo mi to, tak som si s ním aspoň potriasol ruku. Potom sme sa išli zoradiť na chodbu, aby sme ho privítali, a potom sme šli do telocvične, kde mal pre nás príhovor. A celý čas sa mi náš prezident podobal na Dávidkovho otca – pána Mičana. (Tomáš, V. A)

Integrované športové hry a športovci za Mokrohájsku

- Cornelia Zamosteanu 5. A
- Barbora Feketeová 6. A
- Lea Scarlett Višňanská 6. A
- Miroslav Szabo 7. A
- Christopher Velšmíd 7. A
- Sofia Olejárová 7. A
- Matej Richter 7. A
- Martin Schusznix 7. B
- Tamara Hrebeňová 9. A
- Michaela Balgavá 9. A
- Adam Gregorovič 9. A
- Matej Šábik 9. A
- Konstant. Koukouletsos 9. A
- Rebeka Orbanová 1. OA
- Erik Frey 1. OA
- Tomáš Penkala 1. OA
- Maxim Kováč 1. G
- Jonatan Pavelka 1. G
- Ján Smriga 2. G
- Viktor Rovniansky 2. G
- **Pomocníci**
- Lucia Sádovská 1. G
- Sabina Čaranová 3. G
- Jana Podlipová 3. G
- Silvia Sceranková 1. SVC
- Lucia Luptáková 1. SVC
- Mirka Janošíková 1. SVC
- Dominika Balážová 1. SVC

Úspešní športovci Mokrohájska

Stolný tenis:
2.miesto Tomáš Penkala
4. miesto Erik Frey

Bowling:
4. miesto Matej Šábik

Blahoželáme!!!!

Celkové umiestnenie škôl

1. Vlastenecké nám.

2. Drotárska

3. Hrdličkova

3. Svrčia

BLAHOŽELÁME!

Umiestnenie škôl v jednotlivých disciplínach
Boccia

Adriana Dadová	Vlastenecké nám.
Veronika Melišová	Svrčia
Sarah Javorová	Vlastenecké nám.
Roman Lakatoš	Hálkova

Plávanie

Martin Leginus	Drotárska
Katarína Chudá	Svrčia
Viktor Hambálek	Vlastenecké nám.
Mário Szalay	Hrdličkova

Stolný tenis

Viktor Hambálek	Vlastenecké nám.
Tomáš Penkala	Mokrohájska 3
Daniel Roman	Hrdličkova
Erik Frey	Mokrohájska 3

BLAHOŽELÁME

Čriepky zo života materskej školy
Pripravila: Mgr. Eva Gnothová
Foto: archív MŠ

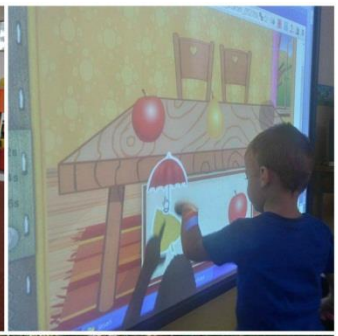

Cez okienko 1. stupňa
Pripravila: PaedDr. Marta Frindrichová, foto: archív 1. stupňa

Tento školský rok 2017/2018 sa začal ako každý iný, nič výnimočné sa neudialo. Samozrejme ak neberieme do úvahy, že žiaci tretích ročníkov, pre ktorých pani učiteľky museli vypracovať nový vzdelávací program podľa štátneho vzdelávacieho programu, zase raz nedostali knižky, ktoré by tieto požiadavky spĺňali. A tak hľadajú rôzne materiály, pátrajú na internete, aby sa žiaci naučili to, čo im učebné osnovy predpisujú a súčasne dbajú o to, aby to bolo aj zaujímavé a zábavné.

V septembri sa všetci vrhli na prípravu programu pri príležitosti 80. výročia založenia našej školy. Žiaci druhých, tretích a štvrtých ročníkov pod vedením pani učiteľky Slamkovej trénovali piesne a báseň, ostatní pripravovali výtvarné práce na výzdobu školy a domu kultúry. Pani učiteľka Hauptvoglová pripravila vitamínmi nabitú nástenku o zdravej výžive.

Keď sa chodba zaplnila panáčikmi zo šišiek, tekvičkami, oranžovými vrtuľkami, bolo jasné, že prišiel október. Začiatkom októbra si deti mohli pozrieť divadielko Bum – bác, ktoré im ponúklo rozprávku s pesničkami Kocúr v čižmách. Žiaci druhého ročníka pripravili pozdravy v rámci mesiaca starších, pre našich bývalých učiteľov a učiteľky s básničkou :

Pomaličky lístie padá,
pani Jeseň sa k nám vkráda.
A my vieme, že je čas,
pozdraviť s úctou Vás.

Týždeň zdravej výživy sa niesol v znamení piateho ročníka Týždňa „Hovorme o jedle“ vyhláseného Slovenskou

poľnohospodárskou a potravinárskou komorou, uskutočnili sa rôzne aktivity napr. žiaci 3. ročníka pripravili predstavenie O psíčkovi a mačičke a zdravej výžive pre prípravkárov a prvákov, kde si ich mladší spolužiaci hravou formou osvojovali význam jednotlivých potravín, pitného režimu, či pohybu pre správnu životosprávu. V neposlednom rade to bola súťaž o najmenšie a najväčšie jabĺčko. Celý týždeň si deti pozorne strážili, čo majú na desiatu, aby im nestrhli body za sladkosti alebo nezdravé nápoje. A samozrejme nosili jabĺčka, veľké, malé, najmenšie i najväčšie. Najmenšie jabĺčka, sotva niekoľko gramové, priniesli sestry Linda (2.A – 4 g) a Stela (4.B- 6 g) Lipovské, najväčšie jabĺčko mal Sebastian Kasaba (1.A), vážilo až 466 g. Všetky deti boli odmenené zdravými müsli tyčinkami a ovocnými kapsičkami, majitelia jabĺčok aj jablkovými kapsičkami. Záver mesiaca patril Dňu strašidielok. Deti si priniesli strašidielkovské masky a v nich pozdravili nielen naše vedenie, ale aj svojich spolužiakov počas strašidielkovského

pochodu (či preletu ?) školou. Niektorí si pri príprave masiek dali naozaj záležať a tak im dobre padla odmena v podobe malej myšky (no nie naozajstnej, ale želatínovej).

V novembri už všetci netrpezlivo očakávali deň osláv 80. výročia školy. Zintenzívnila sa príprava a na nič iné nezostal čas. Galavečer sa vydaril nad očakávania. Deti dostali množstvo obdivných pozdravov a poďakovaní, pretože podali vynikajúci výkon. Aj obrázky boli krásne, vkusne ich inštalovali pani učiteľky Addová a Slamková. Hoci bola prvá polovica novembra náročná, žiaci štvrtých ročníkov absolvovali súťaž iBobor s pomerne dobrými výsledkami. Druhá polovica novembra bola rovnako bohatá na aktivity a udalosti. Žiaci, ktorí sa prihlásili do celoročnej súťaže Maksík odovzdali už druhý odpovedník so súťažnými otázkami pani učiteľke Zittovej, ktorá

okrem Maksíka viedla deti aj pri súťaži Všetkovedko. Pani učiteľka Hauptvoglová zorganizovala prednášku s lektorkou Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky na tému „Vyvážená strava“ pre žiakov druhého, tretích a štvrtých ročníkov. Žiaci si rozšírili vedomosti o racionálnej výžive, potravinovej pyramíde, dozvedeli sa čo znamená vyvážená strava. V závere interaktívnej prednášky žiaci „nakupovali vo virtuálnom obchode“, zamerali sa na zloženie a pestrosť jedálneho lístka. Posledný novembrový týždeň deti netrpezlivo očakávali návštevu prezidenta SR Andreja Kisku na IŠH na našej škole. Deti vyzdobili chodbu nádhernými zimnými obrázkami, ktoré pani zima odmenila v deň návštevy poriadnou snehovou nádielkou. Pána prezidenta vítali vlastnoručne vyrobenými plagátmi, či vymyslenými heslami, básničkou i pesničkou. Pani učiteľka Guzikiewiczová pripravila so štvrtákmi plagáty, ktoré pána prezidenta natoľko zaujali, že sa s nimi a deťmi aj odfotil.

December ledva začal a už sa žiaci druhých a štvrtých ročníkov vybrali do sveta. Teda, aby sme boli presní, na interaktívne divadelné predstavenie „ODPADla nám hodina“ do Štúdia L+S, kde na nich čakala zábava, vtip, ale aj kúsok vzdelávania v podaní mladých hercov a čiastočne divákov, s troškou prispeli Tánička Janečková, Martin Sekula a Alžbetka Novotná. Výborne sa zabavili a popritom sa dozvedeli všeličo zaujímavé o separovaní odpadu a jeho dôležitosti pre našu planétu.

Prvý decembrový týždeň sa všetci tešia na Mikuláša (menej už na čerta, veď čo ak ?). Žiaci tretích a štvrtých ročníkov absolvujú ešte besedy s pracovníkmi CPPPaP na tému alkohol, fajčenie, iné závislosti. Potom budú na rade vianočné besiedky a hlavne radostne očakávané vianočné prázdniny.

Za žiakov a učiteľov 1. stupňa vám prajeme úspešné ukončenie tohto roka a dobrý začiatok toho budúceho.

Predstavujeme našich žiakov
Zuzana Molnárová, III. G, foto: archív Zuzany Molnárovej

Nikdy som nečakala, že život na tejto malej planéte, v tomto malom zlomku vesmíru, medzi všetkými smejúcimi sa, kričiacimi a zomierajúcimi ľuďmi bude ľahký. Ale nikdy by som nečakala, že bude až takýto ťažký.

Narodila som sa 26. decembra 1996, v Galante, v meste, v ktorom som sa učila chodiť, síce 2 krát, ale učila, v meste, kde som sa učila láske ku knihám, ktoré sa postupom času stali mojou závislosťou, ale ako ja hovorím, sú aj horšie veci, na ktorých sa dá byť závislá, v maličkom mestečku, len o niečo väčšom ako dedina. Vyrastala som ako zdravé a šťastné dieťa, nič mi nechýbalo, až do 21. januára 2015, do dňa, kedy som ochorela, dostala som centrálnu mozgovú príhodu, vtedy sa môj život radikálne zmenil. Ja som vždy verila, že naše životy sú tvorené našimi rozhodnutiami, chybami, našimi vzostupmi ale aj našimi pádmi. Ale aké rozhodnutie ma mohlo priviesť až sem, na invalidný vozík, neschopnú používať svoju vlastnú ľavú ruku, nechápala som a stále nechápem, čím som sa previnila, čím som si toto zaslúžila. Nikdy som nebola veľký bojovník, ale okolnosti ma prinútili a stále nútia bojovať, pretože vždy máme dve možnosti: prvá, ľahšia, je prevrátiť sa a zomrieť, ale druhá, ťažšia, ale mnou preferovaná, je postaviť sa a bojovať, pretože aj keď vám celý svet hovorí, že niečo zlé je niečo správne, vašou úlohou je postaviť sa pevne ako strom a povedať svetu: Nie, ty uhni!

Nikdy som nebola čistá jednotkárka, ale aj napriek tomu ma vždy bavilo učiť sa nové veci, získavať nové poznatky, byť, takpovediac, „renesančný človek“ – obrodený, osvietený, aj za predpokladu, že by som vystávala z radu. A ja som naozaj vystávala, či už v škole na humanitných predmetoch, ale aj doma, v súkromí. Nie vždy som rada čítala, prvú polovicu základnej školy som neznášala čítať, ale ako plynul čas, tak som sa naučila milovať knihy a ich obsah, dodnes som prečítala 627 kníh, či už odborných, či už záujmových, či už niečo medzi tým, každá z týchto kníh ma posunula o kúsok ďalej, aj keď sa to možno nezdá možné, všetky tieto knihy formovali moju osobnosť, niektoré menej, iné viac. Ďalšou osobnosť formujúcou udalosťou bol pre mňa britský sci-fi seriál Doktor Who, s ktorým som sa zoznámila presne 1. apríla 2012. Tento seriál ma fascinoval natoľko, že som sa rozhodla na jeho základe napísať krátku poviedku, odvtedy som ich napísala niekoľko, väčšinu po anglicky, v jazyku, v ktorom píšem svoje básne krátko po tomto bode. V mojom živote som sa rozhodla, znovuobjaviť jeden z mojich dávno zabudnutých talentov - maľovanie, ktoré ma drží dodnes. Nikdy som nečakala, že život na tejto malej planéte, v tomto malom zlomku vesmíru, medzi všetkými smejúcimi sa, kričiacimi a zomierajúcimi ľuďmi bude ľahký. Ale nikdy by som nečakala, že bude až takýto ťažký. Teda kto som? Jednoducho človek.

Téma č. 1 – ZRAKOVÉ ZNEVÝHODNENIE
Pripravili: žiaci II. G a I. G, foto: redakcia

Kto je nevidiaci? Je to osoba s úplnou stratou zrakového vnímania, ale tiež osoba, ktorá je schopná vnímať maximálne svetlo, nie však lokalizovať jeho zdroj. Prakticky nevidiaci – človek, ktorý mám zachované zvyšku zraku tak, že dokáže vnímať svetlo, obrysy, tvary predmetov, ale nedokáže využívať zrak ani s ani s najlepšou možnou korekciou a dominantný analyzýtor pri práci, orientácii a získavaní informácií. (Zdroj: Sme medzi vami, Únia nevidiacich a slabozrakých Slovenska)

1. Ako by som opísal svoju osobu niekomu neznámemu? V čom vynikám?

Lucka: Som pokojná, tichá, priateľská. Rada spoznávam nových ľudí. Snažím sa s každým vychádzať čo najlepšie, no keď sa to niekedy nedá, občas sa mi stane, že aj vybuchnem.

Matej: Som bežný teenager – keď mám dobrú náladu, tak sa so mnou celkom dá existovať, ale keď vstanem, takpovediac, hore zadkom, tak to nech sa mi radšej nikto nepletie do cesty. Dovolím si tvrdiť, že vynikám predovšetkým v cudzích jazykoch, okrem slovenčiny sa (nejako) dohovorím aj v češtine, angličtine, čo-to ovládam aj z nemčiny či maďarčiny, a po pár základných pojmoch a frázach aj z niekoľkých iných. Ďalej mám talent na písanie, a nejaké to hudobné nadanie.

Grétka: K ľuďom som milá a priateľská, ale som dosť uzavretá a tichá (ale to som už od malička). Dosť ťažko sa spoznávam s novými ľuďmi, ale rovnako ťažko aj prerúšam svoje dobré vzťahy s ľuďmi. Na prvý pohľad, ale aj v školskom prostredí, som tichá voda, ktorá však brehy myje. Dokážem totiž veľmi prekvapiť. Som iná, za akú ma považuje väčšina ľudí, moje skutočné JA pozná iba málo ľudí a tiež je moju dôveru veľmi ťažké získať. Pri istých ľuďoch, istom prostredí a za istých okolností sa dokážem naozaj zasmiať, dobre sa zabaviť, odreagovať sa a parádne sa rozblázniť, až som na nepoznanie.

Zo školských predmetov sú mi blízke prírodné vedy, humanitné patria medzi mojich nepriateľov. Medzi moje hobby patrí aj počítač, práca s ním mi v celku ide a rada objavujem všetko nové v súvislosti s ním. Som viac praktická, než teoretická, rada si všetky každodenné povinnosti robím sama, tak je to predsa najlepšie. Čo môžem, pomáham aj v domácich prácach. Keďže viac-menej som celú dobu zamestnaná psychicky, čo sa týka školy, ale aj inak, mojim občasným oddychom a naozaj takou psychohygienou pre mňa je aj nejaká fyzická činnosť. Keďže kvôli zraku sa nemám veľa možností venovať športu alebo nejakým vychádzkam, väčšinou tieto činnosti nahrádzam bežnou činnosťou na záhrade a to aj fyzickou robotou, samozrejme, iba v rámci vlastných hraníc.

Viky: Niektorí ľudia mi hovoria, že mám veľmi dobrú povahu a som ku všetkým milá. Nechcem byť namyslená, skôr sa snažím byť čo najskromnejšia, ale ku všetkým ľuďom sa snažím byť milá, ako sa len dá. Nezvyknem byť nahnevaná, zlá a nepríjemná ku svojim kamarátom alebo členom rodiny, ale keď na to mám naozaj vážny dôvod, vybuchnem a vtedy sa predo mnou radšej majú všetci na pozore. Nemám v úmysle tým niekoho strašiť, lebo tieto moje zmeny nálad a zlé správanie nebývajú u mňa na dennom poriadku, ale práve naopak iba vtedy, keď je to vyslovene

nevyhnutné. Ďalšia moja vlastnosť, s ktorou nie som úplne stotožnená, je to, že som veľmi tvrdohlavá a často si prajem, aby všetko bolo podľa mňa a snažím sa o tom presvedčiť všetkých ľudí v mojom okolí a niekedy tento môj problém nedokážem ovládať a som priam neznesiteľná, ale väčšinou to zvládam, takže nie je to so mnou až také ťažké, teda to závisí hlavne od konkrétnych ľudí. Čo si myslím, že je moja celkom pozitívna vlastnosť, je to, že veľmi rada komunikujem s ľuďmi a veľmi rada a ľahko si hľadám a nachádzam kamarátov. Nemám problém osloviť človeka akéhokoľvek druhu, veku, pohlavia, rasy, či náboženstva. Veľmi rada spoznávam povahy, vlastnosti a záľuby rôznych ľudí. Baví ma spoznávať ľudí rôzneho typu. Niektorým ľuďom to práve vyhovuje a niektorým práveže nie. Závisí od povahy jednotlivých ľudí. Preto sa so mnou niektorí bavia a niektorí nie, ale kamarátov mám dosť veľa, na to sa sťažovať v žiadnom prípade nemôžem. Hlavne tento rok som dostala úžasných milých, vtipných, zaujímavých a skvelých spolužiakov, s ktorými som si vytvorila veľmi dobrý vzťah a som s nimi celý deň, robíme spolu všelijaké úžasné veci a vždy sa pri tom dobre zabavíme. Máme medzi sebou vždy veľmi zaujímavé rozhovory, ktoré sa vždy končia smiechom. Na svojich spolužiakov jednoducho nedám dopustiť! Nevynikám veľmi v ničom, ale keď v niečom predsa, tak sú to jazyky. Mám veľmi rada slovenčinu, angličtinu aj nemčinu a som na tých predmetoch aktívna. Veľmi ma baví písanie slohov, konkrétne príbehov a vždy sa v tom vyžívam a napíšem to dlhšie, ako by to malo byť. V deviatom ročníku sme mali napísať príbeh na ľubovoľnú tému, mne sa veľmi vydaril a teraz som sa rozhodla, že z toho príbehu napíšem knihu a teraz vo svojom voľnom čase nerobím takmer nič iné, ako píšem knihu. Nemyslím si, že niekedy s tým dosiahnem nejaký úspech, ale tajne v to dúfam. Myslím, že v tom tak trochu vynikám.

2. Čo budem robiť o 5, čo o 10 rokov?

Lucka: O päť rokov budem možno študovať na nejakej vysokej škole. O desať rokov, ak mi to bude umožnené, budem niekde pracovať.

Matej: Keďže som si vybral gymnázium ako moju strednú školu, s najväčšou pravdepodobnosťou budem v obidvoch týchto termínoch pravdepodobne (ešte stále) venovať väčšinu svojej energie štúdiu na vysokej škole.

Grétka: O päť rokov by som rada študovala na nejakej vysokej škole, o desať rokov by prichádzalo do úvahy nejaké zamestnanie, aj keď to je ešte ďaleko a neviem čo a ako sa vyvinú niektoré záležitosti.

Viky: O päť rokov, ak sa mi bude dariť, by som chcela byť na vysokej škole. Nehovorím to takmer nikomu, ale chcela by som vyštudovať psychológiu a potom sa jej aj venovať, ale nie je to môj úplný cieľ. Ešte uvidím. O desať rokov by som chcela mať vlastnú psychologickú ambulanciu, kde by mi chodili pacienti. Tá práca by ma napĺňala a robila by mi radosť. Možno je to šialený nápad a nesprávne rozhodnutie, ale mňa by to naozaj bavilo. Pýtala som sa aj na názory iných ľudí a tí ma v tom podporovali a hovorili mi, že nech neváham, lebo je to dobrý nápad a možno, keď pacienti zistia, že chodia k psychologičke so zrakovým postihnutím, možno by jej aj oveľa viac dôverovali, ako takej, ktorá nemá žiadne postihnutie.

3. Čo mi najviac chýba v dôsledku toho, že nevidím, mám zrakové znevýhodnenie?

Lucka: Najviac mi chýba v dôsledku toho, že nevidím, to, že nemôžem nikam sama chodiť a niekedy, keď som doma, mi chýbajú nejakí priatelia, takí, s ktorými by som bola doma a chodili by sme niekam. Síce doma si skôr rozumiem s dospelými, teda hlavne čo sa týka rodiny z maminej strany, ale niekedy to predsa len nestačí. Prekáža mi aj to, že zatiaľ neviem vykonávať také zložitejšie sebaobslužné činnosti, ale verím, že sa to časom naučím.

Matej: Najviac chýba ten zrak ako taký, a s tým spojená (okrem iného) oslabená schopnosť osamostatniť sa (napr. presúvať sa samostatne na väčšie vzdialenosti – z domu do školy, za kamarátmi a pod.)

Grétka: Toto je téma na troška dlhšie, ale skúsim to povedať v skratke.

Najviac mi chýba, alebo inak, prekáža neschopnosť robiť množstvo veci samostatne. Bráni mi to v žití života, aký by som žiť chcela, ako bežná tínedžerka. Od dochádzky do školy, cez chodenie von s priateľmi, rôzne iné voľnočasové aktivity, až po bežné úkony, ktoré skrátka, dúfam, iba zatiaľ nedokážem.

Viky: V dôsledku toho, že mám zrakové znevýhodnenie mi najviac vadí to, že nemôžem robiť mnoho vecí, ktoré robia ľudia bez zrakového postihnutia. Ak mám byť konkrétna, tak najviac mi prekáža to, že nemôžem vždy ísť von so svojimi kamarátmi. Teraz sa nesťažujem na to, že som stále doma a nudím sa, ale aj tak mi trochu chýba tá sloboda. Ešte že mám takých ochotných kamarátov, ktorý ma, v rámci možností, zoberú so sebou a niekam si vyrazíme. Problém je v tom, že niekedy som na internáte a niekedy mi urobia rodičia nejaký program, ktorý mi nie je vždy celkom po vôli, ale keďže sa o mňa boja, radšej sa rozhodnem im neoponovať. Boja sa ísť niekam bezo mňa a popritom vedieť, že ja nie som doma, ale niekde sa bavím, čo ma miestami aj vytáča, ale už som si za ten čas zvykla. Ďalšia vec, čo mi tak trochu vadí a neviem si s ňou rady, je to, že nemôžem rodičom vo všetkom pomáhať. Samozrejme, že niekedy, dokonca by som povedala, že dosť často, pomáham mame s upratovaním alebo varením, ale to len nejaké maličkosti a aj to iba občas. Chcela by som doma viac pomáhať, ale zatiaľ to ešte spolu s mojimi rodičmi celkom zvládame. Ďalšia, a myslím si že pre mňa už posledná vec, ktorá mi prekážala, hlavne vtedy, keď som bola malé a večne živé dieťa, ktoré by sa najradšej celý deň hralo, behalo a naháňalo sa vonku s ostatnými deťmi, je to, že zrakovo postihnutí ľudia nemôžu vykonávať všetky tie isté aktivity, ako tí, čo majú zrak úplne v poriadku. V detstve ma to dosť trápilo a veľmi ťažko som sa s tým vyrovnávala, ale teraz som sa s tým už zmierila. Na záver by som ešte dodala, že síce je pravda, že zrakovo znevýhodnení ľudia si veľa vecí nemôžu dovoliť a nemôžu vykonávať príliš veľa aktivít, aj tak sa zo svojho postihnutia môžu tešiť, lebo majú vyvinuté úplne iné zmysly, ako napríklad sluch, alebo hmat a vedia vnímať veci, o ktorých niektorí vidiaci ľudia ani netušia. Viem, že je to ťažké, ale ja som sa s tým naučila žiť a som takto šťastná, až na malé detaily.

Téma č. 2 – ALBINIZMUS
Pripravil: Matej Rideg, I. OA,

Čo je to albinizmus a aké sú jeho obmedzenia?

Moja diagnóza je úplný albinizmus (albinizmus totalis). Nemám žiadny pigment čiže som svetloplachý a nemám prirodzenú ochranu proti ultrafialovému žiareniu. Môj chromozóm (melanín) je poškodený a nepracuje, ako má. Mojím obmedzením je zrak a musím si chrániť kožu proti slnku. V dôsledku albinizmu som svetloplachý. Čiže pokiaľ je vonku silnejšie svetlo, mám problém vidieť. To zapríčiňuje, že mám nystagmus, oči mi neustále behajú. Kvôli nystagmu nemám periférne videnie a mám spomalené reflexy. Vidím asi tak, ako keď si ďalekohľad otočíte naopak. Vidím o 70% horšie, ako bežný človek. No a moja pokožka je na tom tak, že keď som na slnku a nie som natretý, tak sa môžem spáliť (popálenie prvého stupňa). Vždy cez leto, keď vstanem, musím sa natrieť opaľovacím krémom (faktor 50ka) . Takže toto je moje postihnutie.

Čo budem robiť o 5 rokov?

O päť rokov by som chcel mať úspešne skončenú strednú školu. Pokiaľ by bolo možné, tak by som pokračoval v štúdiu na vysokej škole. Taktiež by som sa chcel úplne osamostatniť a nebyť na nikom závislý. Zo svojho života a voľného času sa chcem snažiť vyťažiť maximum.

Čo budem robiť o 10 rokov?

O desať rokov by som chcel mať už vlastné bývanie a prácu. Bavila by ma práca v odbore ekonómie. Taktiež by som si chcel založiť rodinu.

Bývalí absolventi - Matej Lindtner
Pripravila redakcia, foto: archív Mateja Lindtnera

Spomínaš si ešte na svoju bývalú školu, ak áno, v akej súvislosti?

Samozrejme, na Mokrohájsku sa predsa nedá zabudnúť. Prežil som na nej krásne, nezabudnuteľné 4 roky života. Na "Mokrej" som spoznal medzi spolužiakmi, ale aj vyučujúcimi, množstvo skvelých priateľov a s mnohými z nich som v kontakte dodnes. Často a rád si spomeniem na naše spoločné exkurzie, výlety, ako aj na všetky humorné momenty, ktorých sme zažili ako partia kamarátov počas štúdia neúrekom.

Ako dlho a v ktorých rokoch si tu študoval?

Na Mokrohájskej som absolvoval gymnaziálne štúdium v rokoch 2008 - 2012.

Prečo si študoval práve na Mokrohájskej?

Na Mokrohájskej som sa rozhodol študovať preto, lebo práve táto škola poskytuje okrem kvalitného vzdelania handicapovaným študentom možnosť navštevovať rehabilitácie, zdravotnú telesnú výchovu, využívať bazén a rôzne liečebné procedúry ako napr. parafín, či masáže, čím je práve Mokrohájska pre mňa v rámci Slovenska unikátom. **V oblasti spôsobu výučby ma oslovil menší počet študentov v triedach a tiež individuálny prístup k potrebám žiakov a celková útulná, rodinná atmosféra školy. Myslím si, že veľkou výhodou Mokrohájskej sú práve oveľa lepšie vzťahy medzi študentmi školy a aj medzi učiteľmi a žiakmi.**

Čo Ti dalo štúdium na Mokrohájskej - aké benefity? Aké pozitíva môžu nájsť študenti práve na Mokrohájskej z Tvojho uhla pohľadu?

Ako som už spomenul aj v predchádzajúcej otázke, štúdium na Mokrohájskej mi dalo v prvom rade veľmi kvalitné stredoškolské vzdelanie. Poznatky získané štúdiom na gymnáziu som následne uplatnil pri prijímacích skúškach na vysoké školy, ako aj na samotnej vysokej škole. **Veľmi cenným skúsenosťou bolo pre mňa zistenie, ako húževnato prekonávali žiaci na Mokrohájskej svoje každodenné prekážky, spojené s ich zdravotným znevýhodnením.** Fascinovala ma ich radosť zo života a odhodlanie, a to napriek nepriazni osudu, nevzdávať sa, a to je aj pre mňa veľkým zdrojom inšpirácie

Bývalí absolventi - Matej Lindtner

dodnes. **Taktiež sa aj dnes snažím, rovnako, ako som to zažil na Mokrohájskej, byť pokorný, ochotný pomôcť a vidieť napriek prekážkam pozitívne stránky života.** Ďalším benefitom školy je podľa mňa možnosť navštevovať vo veľkom množstve rôzne kultúrne podujatia, výlety a exkurzie a v neposlednom rade bezbariérovosť objektu školy a jej výhodná poloha.

Kto bol Tvoj vzor na Mokrohájskej?

Toto je pre mňa najťažšia otázka. Nerád vyzdvihujem aj vo svojom osobnom živote jednotlivcov. Pre mňa boli vzorom všetci zamestnanci Mokrohájskej, ktorí sa rozhodli vstupom do školstva a vzhľadom na nelichotivú situáciu v ňom, vykonávať priam poslanie.

Ďakujem týmto všetkým učiteľom, ktorí prispeli k môjmu osobnému rozvoju ako aj všetkým ľuďom, ktorí sa podieľali a podieľajú na tom, že Mokrohájska existuje.

Ktoré predmety boli pre Teba najprospešnejšie z hľadiska odstupu súčasného života?

Keďže momentálne žijem v Rakúsku, bol a je pre mňa nemecký jazyk, ale taktiež užitočná je pre mňa stále angličtina a pri štúdiu na vysokej škole mi veľmi pomohli poznatky z dejepisu a náuky o spoločnosti.

Kde si študoval po Mokrohájskej?

Po skončení štúdia ma Mokrohájskej som sa rozhodol pre štúdium politológie na Fakulte politických vied a medzinárodných vzťahov UMB v Banskej Bystrici.

Prečo si si vybral práve tento študijný odbor?

Štúdium politológie ma zaujalo kvôli svojmu obsahu, pretože počas štúdia som nadobudol vedomosti z oblasti práva, ekonómie, filozofie, politológie, medzinárodných vzťahov či sociálnej politiky a okrem širokého záberu poznatkov som mal možnosť zúčastniť sa a aj viesť diskusie zo známymi osobnosťami z politiky, diplomacie, či kultúry.

Ktorým smerom si sa profesijne orientoval?

Ako som už spomínal, rozhodol som sa vyskúšať si život v Rakúsku, keďže sa chcem ešte zdokonaliť v nemčine a mám tu aj rodinu. Som tu od júla a momentálne sa venujem naplno štúdiu nemeckého jazyka v jazykovej škole, absolvoval som kurz práce s programom Excel, následne by som chcel pokračovať aj angličtinou. Keďže ma zaujímajú veci verejné, zapájam sa v meste, kde žijem aj do činnosti mládežníckej politickej organizácie. Prácu si ešte hľadám, ale verím, že dlho bez nej neostanem.

Spomínaš si ešte na nejaké humorné situácie či zážitky, čo Ti utkveli z Mokrohájskej v pamäti?

Tých je nespočetne veľa, či už s učiteľmi alebo spolužiakmi v škole, aj mimo nej. **Najviac mi však utkvela v pamäti moja prvá exkurzia v Taliansku v júni 2009 a taktiež v Chorvátsku v roku 2010 a množstvo smiechu s mojimi bývalými spolužiakmi.** Zo školy mi stále zdvihnú náladu „hlášky“ pána učiteľa Štalmacha, ktorý už nie je medzi nami a taktiež spoločné situácie s našou bývalou triednou pani učiteľkou Capekovou, ktorú sme občas vytočili, ale vždy nás mala rada.

HELLO ENGLISH READERS!
On behalf of English teachers PaedDr. Katarína Šaradinová

I believe that you have already opened our school magazine and as usually, you have come to English pages, as well. It means that you can learn what we have done on our everyday lessons so far, and at the same time you can go through short articles and essays written by your schoolmates.

Since September we have been training our written, as well as spoken English a lot. Some of you are not the fans of this subject..but I am convinced that time always helps and heals, so you will become at least hard working and disciplined students, if not the lovers of foreign languages! Because it is also one of the most important benefits - language skills will give you independence, taste to travel and discover a lot and last but not least is also the fact that you will train your brain using the most natural way that exists and it can help you to get better also in other subjects.

One of the core activities for the first half of the school year is English theatre for those who are the students of the third and fourth grades at our school. For many of us the author had been unknown before we saw the play based on his novel Fahrenheid 451. However, after the performance we became his fans due to his visions and artistic ability to tell the truth aloud – Do not stop reading the books if you do not want to get lost in the stream of manipulation. Who is not educated and experienced can not be independent and free.

I hope that this message will be inspiring and motivating also for you during the whole school year! Good luck!

DO NOT GIVE UP YOUR INDEPENDENCE supported by your thoughts and experience!

This is the main idea and the most important message of the play.

I liked the performance, the work of actors and the director. We are not fair when we just duplicate the text from the internet or use only new technologies and not our own thinking and experience. If people did not read anymore, we woud not have inteligent people. Then the people would be more manipulated.

The play depicts near-future in America where books are prohibited and the population is misled by

cheap entertaintment (television, advertising...). Fahrenheit 451 is a thought-provoking satire on the dangers of not thinking people without their own opinions, and it gets one considering about the society that could result if we do not stand up for what is right and good.

Robo, 3.0A

Matriculation

(Evaluation essay)

"Matriculation" is the celebration for the first-year students of various high schools in Slovakia. New students are welcomed by the fourth-year students who usually prepare some original and funny tricks for them to become "real" students.

Our matriculation took place on November 22th, 2017 at 12 o´clock in our gym. Our older students prepared many entertaining tasks for us. I took part in a competition "Eating Apples". We had to eat one apple in pairs as fast as possible. My classmates took part in other funny sceens, for example "Arm-wrestling" or "Wheelchair with Spoon and Ball Slalom" or "Blind Drawing".

It was a very funny afternoon but a little bit stressful as well. At the end our headteacher gave us certificates and we became "real high-school students".

Tomáš 1.OA

I attend the fourth class of the secondary school. In our schol matriculation is organized every year by students of the last grades, so it was our task this year. We welcomed new students to our school association. It was a very nice, but also chaotic and stressful event.

I had health troubles last weeks, so I could not help my classmates with preparations, but I came to school that day and participated in the organization. I have to underline that it is really quite difficult and hard to moderate the event like this. I would be stressed out having the task like this, because I don't like performing in the public and I feel really nervous in front of the audience.

My classmate Jadranka and Tomas from 4.OA managed the whole event and I admire them for it, because I would be afraid. Actually, I didn't have a clue what the program woud be like until the last moment, but I was satisfied with the choice of tasks. They were adjusted to conditions of our school so that all new students would be able to participate, even those with severe disabilities.

My overall view of this day isn't perfect, I would change a few things but I have also learnt a lot. Lots of moments were chaotic and not managed very well but thanks to our teacher we realized our mistakes and we certainly took a lot from them.

Jesika, 4.G

VŠELIČO
Alebo Čím žijú študenti strednej školy
Pripravili: učitelia a študenti SŠ

Biela noc v Bratislave, október 2017, pripravila a nafotila: Kika Hamarová, III. OA

V našom hlavnom meste sa dňa 7. 10. 2017 uskutočnila Biela noc 2017. Táto udalosť má už trojročnú tradíciu. Každý rok nás slovenskí a zahraniční autori prekvapujú novými veľkolepými a zaujímavými dielami. Diela sú moderné a zväčša ich neodpustiteľnou súčasťou je svetlo, hovoríme o bielom svetle, ktoré je vidieť takmer po celej Bratislave. Tento svetoznámy festival sa konal u nás už tretí rok, a to v jesennom období, v mesiaci október. Začínal sa o 18:00 a končí o 02:00 v noci. Tisícky ľudí si takto vybehnú s priateľmi, polovičkami, rodinou alebo aj ako samotári do ulíc hlavného mesta Slovenska, kde uvažujú, premýšľajú, fotia, natáčajú rôzne moderné umenia, diela alebo pohyblivé múzy, ktoré vždy chceli vidieť na vlastné oči.

Ja som sa na tento festival rozhodla ísť tiež s priateľmi, prešli sme skoro celé mesto, pozreli sme si niekoľko nádherných diel a zároveň aj nafotili.

Za jediné negatívum tejto noci považujem tlačenicu v uliciach Starého Mesta, ale aj napriek tomu aj na budúci rok tam určite rada pôjdem. Tak isto aj pre ostatných vrelo odporúčam, keď budete chcieť, pridajte sa!

VŠELIČO

Triedny výlet na Kačíne, jún 2017, informuje: Ing. Mária Komarová, foto: redakcia

Zdá sa, že budujeme novú tradíciu. Bolo by fajn, keby sa aj ďalší rok v nej darilo, vďaka podpore našej nadácie (školy, ktorá nám zabezpečila prepravu školským autobusom) pokračovať.

Tento rok sme boli na „novom“ mieste – Kačíne. Mnohí ho už poznajú z Medzinárodného dňa detí, ktorý organizuje naša škola pre deti, zamestnancov, ale aj rodičov a priateľov školy.

Bola síce snaha zo strany „vyšších mocností“ náš výlet prekaziť, no zvýšená flexibilita a úsilie prekonali aj túto prekážku. Totiž, už dlhší čas trvajú suchá, nepršia a tak bol vyhlásený zákaz kladenia ohňa aj na miestach. vyhradených ostali Niektorí žiaci znechutení, že to môžeme rovno ostať v škole a zjesť špekáčiky v kuchyni. Čo teraz? Palice na opekanie pripravené, nožíky na strúhanie tiež. Palice ostali v škole na použitie inokedy a my hor sa do našej kuchynky! Ocitla som sa tam, kde mi to ide dobre, a s kolegyňami sme vôňou, pečených v trúbe a na panvici, údenín zamorili celú školu. Mnohí si mysleli, aký dobrý obed nás v jedálni čaká.:-) Čakal, ale iba na nás, ktorí sme boli na Kačíne. Výborne sme sa na čerstvom vzduchu najedli a zabavili, k čomu prispela výdatne aj hra na gitare (p. uč. Bauerová) a spev (p. Kršáková, p. Pospechová a niektorí žiaci). Na Superstar by boli úspešní ☺. Aj keď sme sa nestravovali v súlade so zásadami správnej výživy ☹, nahradili sme nedostatky pohybom, hojdaním, prechádzaním. Oddýchnutí sme sa vrátili do školy a aj tí, čo frflali, boli nakoniec spokojní. Upratanie kuchynky po peknom stretnutí a vydarenom podujatí bolo tentoraz radostné.

Kvapka krvi, jún 2017, referuje Kika Hamarová, foto: redakcia

Už od mala som túžila byť darkyňou krvi. Z viacerých dôvodom som ale nemohla, najprv kvôli veku, potom mi to nedovoľoval môj zdravotný stav... Mojou motiváciou bolo pomôcť ľudom, ktorí sú vážne chorí, predsa len, krv je najvzácnejšia tekutina na svete a nedá sa umelo vyrobiť.

Na Transfúznu stanicu som išla veľmi napätá pretože dlho som čakala na tento deň a ťažko by som prežívala, ak by mi lekár oznámil, že nevyhovujem na darovanie. Celá tá tortúra okolo darovania je veľmi rýchla. Dôjdete tam, vyplníte formulár, ktorý obsahuje 26 otázok typu: Cítite sa zdravý ?, Užili ste posledný mesiac nejaké lieky?, Mali ste v minulosti, alebo máte srdcové ochorenie, kožné ochorenie .... Po vyplnení dotazníka vás zaregistrujú do databázy, ďalej vám odoberú skúmavku krvi, z čoho zistia krvnú skupinu a ďalšie informácie. Ak vám nič nezistia, tak vás pošlú na vyšetrenie k lekárovi, ktorý tam je k dispozícii. On vám zmeria tlak, prezrie si formulár a zhodnotí, či môžete darovať krv. Samotné odobratie krvi je rýchle, volajú si vás podľa toho, z ktorej ruky chcete darovať. Prvých pár sekúnd po tom, ako do mňa sestrička pichla asi milimetrovú ihlu, mi došlo veľmi zle, bolo mi na odpadnutie, ale nakoniec som to predýchala. Do ruky som dostala loptičku, ktorú som musela stláčať, aby tá krv rýchlejšie tiekla. Po odobratí krvi som na chvíľu mohla držať v ruke vak odobranej krvi, bol to zvláštny a nezabudnuteľný pocit držať v ruke 450ml krvi, ktorá bola Vaša a ešte k tomu teplá!

Projekt „Školská záhrada“, jún 2017, pripravila: Sabina Čaranová, foto: Katarína Fodorová

Dňa 9. júna 2017 sa na našej škole realizoval projekt Školská záhrada. Už dlhodobo sa škola snažila vybudovať miesto na odpočinok pre žiakov a učiteľov, a to sa aj podarilo. Dohodla sa so správcom objektu o dlhodobom užívaní exteriéru pred školou. Nakoľko bol tento exteriér v nie dobrom stave, bolo treba ho upraviť. Naša škola zohnala rôzne granty, dobrovoľníkov, zeminu, okrasné dreviny a náradie. Vedúcou tohto projektu bola pani učiteľka Sadleková. Pomáhali zamestnanci školy, žiaci z 2.G a siedmaci a dokonca aj náš pán riaditeľ rýľoval. Okrem toho sme mali 40 firemných dobrovoľníkov, ktorý boli od nás odlíšení modrými tričkami s nápisom mám rande so svojím mestom. Všetci sme sa riadne zapotili. Bolo potrebné v prvom rade pripraviť si pôdu na sadenie, vytrhávali sme burinu , hrabali a nakoniec sme vytvárali z paliet sedenie. Pre pomocníkov bolo pripravené pohostenie. Atmosféra bola výborná. Podľa môjho názoru to bola super akcia, všetci sme sa spojili a výsledok stojí za to!!

Anketa, odpovede zozbieral Nikolas Benedikovič

Aké pocity z akcie máš?
Daniela, dobrovoľníčka: Super, vynikajúce, trošku aj horúce.
P. zástupkyňa Ladičkovská: Veľmi dobré. (Smiech) Spoznám nových a mladých ľudí. Môžeme to brať ako spoločnú akciu. Prospieva to aj telu.
Prečo si sa sem pridala?
Daniela: Rada spravím dobré veci.
P. zástupkyňa Ladičkovská: Lebo sa to týka našej školy.
Marcel, asistent: Chcel som pomôcť.
Páči sa ti akcia?
Daniela: Určite áno, nie som tu prvýkrát.
Marcel: Jasné, že sa mi páči.
Prečo máte všetci rovnaké tričká?
Daniela: Aby sme sa spoznali, aby sme videli, kto sa ulieva. (smiech)
P. zástupkyňa: Lebo tie dni sú venované nášmu mestu.
Marcel: To keby som vedel.
Chcel by si viac takých akcií?
Daniela: Myslím si, že áno. Ľudia sa potrebujú odreagovať.
Marcel: Určite. Je to dobré pre školu, aspoň to u skrášlime.

Novinári tretieho tisícročia, máj 2017 pripravila a nafotila: redakcia

Už druhý rok sme náš školský časopis Moky 3 prihlásili do súťaže školských časopisov Život našimi očami – novinári tretieho tisícročia, ktorú vyhlasuje riaditeľka Mestskej knižnice v Bratislave - Petržalke Mgr. Daniela Petríková. Pozitívom tejto súťaže je, že každý časopis hodnotí odborná porota, ktorá posúdi a usmerní členov redakčných rád v rámci odborného vyhodnocovacieho seminára. Tohoročnými porotcami boli: PhDr. Silvia Vnemková – novinárka, Petržalské noviny, Mgr. Silvia Tannhauserová – novinárka, agentúra SITA a Jakub Lysý – grafik. Náš Moky dostal nasledujúce pozitívne hodnotenie i viaceré odporúčania, vyberáme: *Štruktúra časopisu je zrozumiteľná a prehľadná. Autori kombinujú úspešne textovú a obrazovú časť k dosiahnutiu dobrej dynamiky čítania. S obrazovým materiálom sa pracuje rozumne. Striedajú sa rôzne menšie formáty obrázkov s veľkými. Chválime prácu s textom, rozumné využívanie štýlov, odrážok.* Získali sme aj pekné ceny, čestné uznanie, odborné knihy a časopisy (Techbox, Historická revue, Týždeň, Quark) atď. Táto súťaž je pre nás vzácnou skúsenosťou, určite sa prihlásime opäť, veď časopis je naša spoločná pýcha!

Imatrikulácie 2017, december 2017, pripravila Jadranka Marić, IV. G, foto: archív IV. G

Na stredných školách býva zvykom, že maturanti vítajú nových študentov prvých ročníkov. Po absolvovaní niekoľkých úloh ich následne pasujú za právoplatných žiakov školy. Táto tradícia sa uchováva aj na našej škole už po mnohé roky. Tento rok sme sa slávnosti uchopili my – žiaci 4.G a 4.OA. Musíme uznať, že nám to dalo oveľa viac práce, ako sme si mysleli. Museli sme úlohy vymyslieť a prispôsobiť tak, aby boli vhodné pre čo najviac prvákov, aby ich mohli zrealizovať, ale trošku sa pri nich aj potrápiť a pri niektorých úlohách sa aj prekonať. Našou ďalšou úlohou bolo vybrať vhodný termín a čas, no najmä uchovať to v tajnosti, nech nováčikov zbytočne nevyplašíme. Uznávame, že imatrikulácie neprebiehali úplne podľa našich predstáv, no sme radi, že sa nám to nakoniec podarilo doviesť do úspešného konca. Podľa reakcií prvákov, ostatných stredoškolákov, ale aj učiteľského zboru a vedenia, sa nám to zjavne podarilo. Veríme, že v tejto tradícii bude naša škola pokračovať aj naďalej. Preto prajeme budúcoročným štvrtákom veľa šťastia a dúfame, že sa k svojej úlohe zodpovedne postavia a pripravia imatrikulácie minimálne na tak vysokej úrovni, ako my tento rok ☺.

Medailón – Edith Piaf
Pripravila: Sabina Čaranová, III. G, foto: internet

Čo vieš o Edith Piaf? Skús odpovedať na nasledujúce otázky:

1. Je jej vlastné meno Mome Piaf ? **áno nie**
2. Bola z chudobnej rodiny ? **áno nie**
3. Mala ako dieťa rakovinu? **áno nie**
4. Odštartovala svoju kariéru v roku 1937? **áno nie**
5. Objavil ju majiteľ reštaurácie Louis Leplée? **áno nie**
6. Spievala v divadle A.B.C.? **áno nie**
7. Mala veľa lások? **áno nie**
8. Dostala prívlastok Parížsky žrebec? **áno nie**
9. Mala autonehodu? **áno nie**
10. Naspievala pieseň Non, je ne regrette rien? **áno nie**

Ak ti niektoré otázky spôsobovali ťažkosti, tu je krátky životopis.

Kto je to Edith Piaf? Vlastným menom **Édith Giovanna Gassion.** Narodila sa 19.decembra 1915 v Paríži a zomrela 10. októbra 1963 v Grasse. Mala iba 47 rokov. Bola francúzska **kabaretná** speváčka, skladateľka a herečka. Matka bola pouličnou speváčkou, otec akrobatom, jeho arénou boli ulice na parížskych predmestiach. **Malú Edith vychovala babička. Od troch do siedmich rokov bola v dôsledku choroby slepá, neskôr sa jej zrak upravil**.

Keď podrástla, otec predvádzal okoloidúcim akrobatické kúsky a Edith mu k tomu spievala. Osud ulice mala podobný až do dvadsiatky. V roku 1935 ju videl majiteľ reštaurácie Louis Leplée. Ten jej dal prvú príležitosť, spievala pod menom Mome Piaf. Skutočné životné školenie jej však dal až skladateľ a textár Raymond Asso. **V roku 1937 slávila Edith Piaf prvé úspechy**, bolo to na scéne parížskeho divadla A.B.C. To už mala za sebou aj prvé vydané platne. **Presne v tom istom roku ako vznikla naša škola.**

Mala veľmi veľa mužov. Na turné v USA stretla francúzskeho majstra sveta v boxe Marcela Cerdana. Tohto muža vo svojom živote Edith najviac milovala. Marcel však zahynul pri leteckej havárii a Edith sa z toho dosť dlho spamätávala. Pod jej zdravotný stav sa podpísali aj dve autonehody.

V roku 1962 sa Edith Piaf opäť vydala, a to za speváka Théa Serapa. Životné problémy, s ktorými sa od mala potýkala, sa snažila prekonať aj pomocou alkoholu. Keď k tomu prišli aj narkotiká, nepomohli veľmi ani liečenia. Stále však bola populárnou, vydávala platne, Paríž, Francúzsko a vlastne Európa jej ležala pri nohách.

Mala prívlastok žabec-vrabčiak. Z tohto pomenovania sa postupne vyvinul pseudonym Parížsky vrabec. Nahrala desiatky známych piesní, medzi nimi La vie en rose, Milord, Non, je ne regrette rien či La Foule.

Správne odpovede: 1. Nie, 2. Nie, 3. Nie, 4. Nie, 5. Áno, 6. Áno, 7. Áno, 8. Nie, 9. Áno, 10. Áno

Kopla ma múza...

O striebornom jeleňovi

Autorka textu i ilustrácie: Monika Sivičeková, V. A

Kedysi dávno pradávno žil jeden kráľ, ktorý mal dve deti. Dievčatko menom Diana a chlapčeka menom Benjamín. Mamičku nemali, hneď po narodení Dianky zomrela. Keď sa Benjamín dozvedel, že mama zomrela, chcel Dianke ublížiť. Ale kráľ ho zastavil: „Nie neubližuj jej, ona za to nemôže. Môže za to zlatý jeleň.“ „Kto je to zlatý jeleň?“, spýtal sa Benjamín. „Zlatý jeleň je normálny jeleň, akurát zlatej farby“ , odpovedal kráľ. „Ale prečo, prečo by niečo také robil?“, povedal Benjamín. „Hneď ti poviem, ale zavolám aj Dianku“, povedal kráľ. „No dobre, ale rýchlo!“ „Už sme tu.“ „No konečne“, netrpezlivo si vzdychol Benjamín. „Sadnite si a počúvajte!“

„Keď mamina bola ešte dieťa, našla jaskyňu plnú ruží. Boli tam ruže zlatej a striebornej farby. Chcela si jednu odtrhnúť, ale vtom sa ozval niečí hlas. Bol to hlas zlatého jeleňa. Povedal, aby tú ružu neodtrhla, lebo všetky ruže zahynú. Ale mamina neposlúchla a odtrhla tú ružu aj tak. V tom sa zahrmelo, zablýskalo a celá jaskyňa zmizla.“ „Čo sa stalo?“, opýtala sa Dianka. „Počúvaj a dozvieš sa“, pokračoval otec. „Po niekoľkých minútach sa zjavil zlatý jeleň a povedal: „Za to, že si odtrhla ružu, ťa čaká zlá odmena. Keď porodíš dievča, hneď potom zomrieš!“ „Nie“, vykríkla a utiekla.

„Ale nie, to je len kvôli mne“, povedala Dianka. „Nie je to kvôli tebe,“ pokračoval kráľ, „a okrem toho, mám pre vás prekvapenie.“ „Aké? Aké?“ Zvedavo sa pýtali deti. „Nuž také, ktoré vás poteší,“ povedal natešene kráľ. „Nie je to tak, ako som povedal na začiatku, mamička nezomrela. Zlatý jeleň je predsa kráľ večného života. Maminku nezabil, ale stala sa strieborným jeleňom už navždy. Už nebude človekom. A to je celý príbeh.“ „To znamená, že mamička žije?“ spýtala sa Dianka. „Áno, a čo ty, Benjamín, prečo nič nehovoríš?“ „On spí! “povedala Dianka. „Benjamín, vstávaj, počúval si?“ „Čože ???“ „Prespal si celý príbeh,“ povedala Dianka. „Mrzí ma to.“ „Nevadí, tak ti to poviem odznova...“

VTIPY

Stalo sa cez vyučovanie (Zozbieral Oskar Stančiak)

- Angličtina, 4.OA
  Oskar argumentuje: Tá správa (letter) je preto zvláštna, lebo som sa chcel odlíšiť veľmi od svojich spolužiakov, tak som toho urobil takto veľa."
  P. uč. Kršáková: „...To sa ti podarilo..."
- Makroekonomika, 4.OA
  Marián: „Prišiel som zdola, potom pil som veľa kávy naraz... Užíval som kávu."
  P. uč. Tazberíková (zle počula): „Trávu?!"
  Marián: „Nie Trávu, kávu. Z trávy mi nič nebolo."
- Slovenčina 4.OA spolu s 4.G
  P. uč. Hlobeňová: „Rex znamená v latinke kráľ."
  Matúš: „No, ja som zistil v živote strašne dôležitú vec..."
  P. uč. Hlobeňová: „Čo také?"
  Matúš: "Už viem, čo je komisár Rex."
- Ekonomické cvičenia 4.OA
  P.uč. Tazberíková: „A tuto je úloha." (Veľká!)
  Patrik (nahlas): „SI NORMÁLNA?"
- Suplovaná matematika, 8. A
  Žiak sa pýta: Pani učiteľka, a ktorá je tá pravá a ľavá strana rovnice?
- Hospodárske výpočty, 1. EOOS (z dávnejšej doby)
  Pani učiteľka, a medzi tými dvoma číslami tá čiara čo je?
- Umenie a kultúra, 4. G:
  P. uč. Bauerová: „Kto je autorom svetoznámej skladby Štyri ročné obdobia?"
  Matúš : „Martin Hladký."

Aj múdry schybí

Anonymne odpovedajú žiaci našej školy:

- „Doplň príslovie: Čo sa za mladi naučíš ... ?" „To nezabudneš."
- „Koľko stupňov má pravý uhol?" „180."
- „Koľko mesiacov má priestupný rok?" „13."
- „Ako sa prestavujú presýpacie hodiny zo zimného na letný čas?" „Otočením naopak."
- „Čo je to ukulele?" „Ukovať sa."
- „Doplň príslovie? Práca platná ... ?" „Málo platená."

FOTOHÁDANKA: Mačky na škole

- Uhádnite, ktorý z obrázkov je kresba p. uč. Ing. Tazberíkovej, ktorú nakreslila počas pedagogickej porady a ktorý z obrázkov je Veronika Haramiová z I. G v maske! Vaše odpovede zasielajte do redakcie do 31. 12. 2017

Kresby na zadnej strane: žiaci 5. A, zozbierala Mgr. Júlia Hauptvoglová

ŠTASTNÈ
A
VESELÈ
VIANOCE

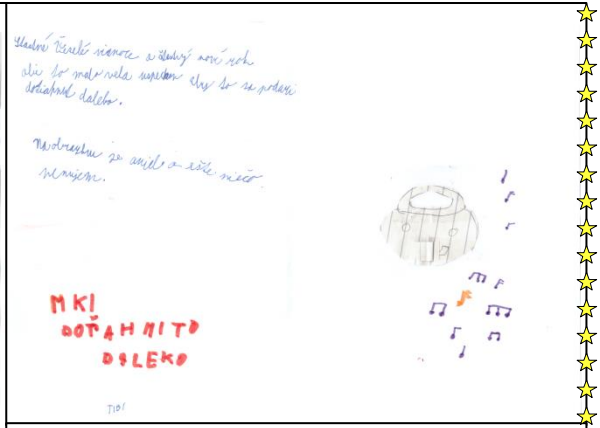
MKI
DOŤAHNITE
DALEKO

PRE MOJHO OBLÚBENEHO
Moky !!! ☺
PRAJEME MOKYMU
ŠŤASTNÉ
A VESELE
OD: JESIKY

PRE ČASOPIS
PRAJEME MOKYMU
VESELÉ VIANOCE
OD: CONI

ŠTASTNÈ A VESELÈ
VIANOCE PRE ČASOPIS
MOKY venuje MONIKA
ŠŤASTNÉ
A
VESELÉ

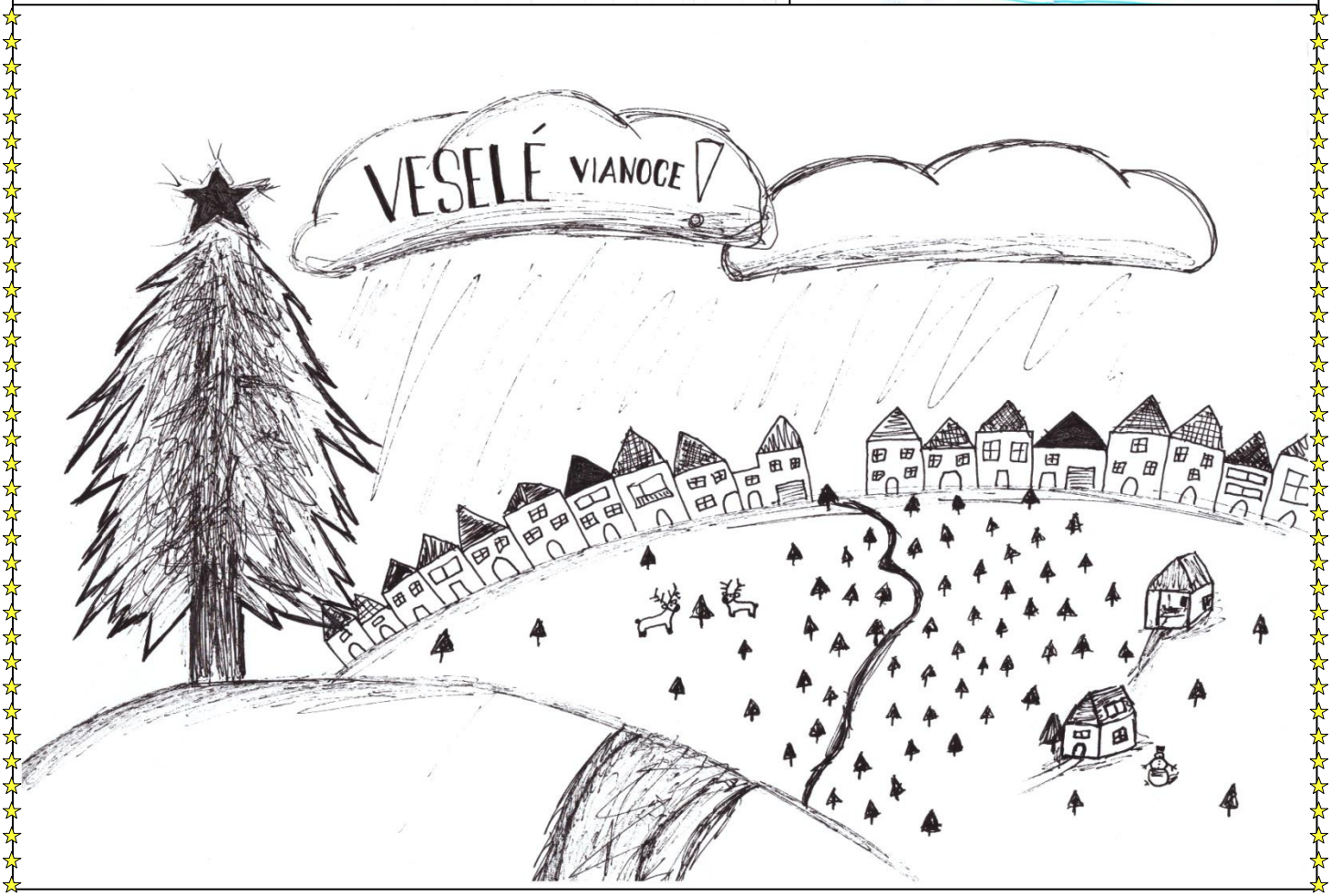
VESELÉ VIANOCE